

рота. Последната оказа голѣма съпротива, обаче, подъ натиска на превъзхождащи сили, бѣ принудена за моментъ да се отдрѣпне. Скоро, обаче, подкрепена отъ 13/18-а рота (полковата поддѣрка), тя не само че спрѣ противниковото настѣпление, но се хвърли напредъ, контѣратакува и зае старото си мѣсто.

Нощта завари 18-и полкъ на достигнатитѣ презъ деня мѣста, но безъ никакви резерви. Наистина, една полурота отъ 13/18-а рота бѣ прибрана за полкова поддѣрка, обаче скоро и тя бѣ изпратена къмъ дѣсния флангъ на полка, дето подполковникъ Петровъ сѣщо нѣмаше резервъ. По-късно, когато положението се изясни, тази полурота бѣ отново изпратена при 4/20-а дружина.

Съгласно получената заповѣдь, вечеръта на 26-и октомврий презъ нощта Полкътъ скъси фронта си, като оттегли 2/18-а дружина по-назадъ — на една линия и по-близо до 4/20-а дружина. Заедно съ това, 16/18-а и 15/18-а роти бѣха прибрани въ полкова поддѣрка, а 6/20-а рота бѣ изпратена въ разпореждане на бригадниа командиръ.

1/18-а дружина, която на 26-и октомврий водѣ бой въ състава на 20-и пех. полкъ, замръкна и заношува на позиция при с. Горно Ропотово и по-насеверъ.

Държането на дружинитѣ и ротитѣ въ боя на 26-и октомврий бѣше най-добро: всички — офицери, подофицери и войници — се биха мъжествено. Особено се отличиха този день следнитѣ офицери: отъ 20-и пех. полкъ подполковникъ Петровъ, командирѣтъ на 2/18-а дружина, майоръ Радковъ, командирѣтъ на 6/20-а рота, поручикъ Велизаровъ, и кандидатъ-офицеритѣ отъ 6/18-а рота — Смиловъ и отъ 5/18-а рота — Амиорковъ. Отлично се държа сѣщо така и командирѣтъ на планинския артилерийски взводъ, подпоручикъ Шаневъ.

Въ боя на 26-и октомврий 18-и пех. полкъ понесе следнитѣ загуби: убити — 1 офицеръ (подпоручикъ Поповъ) и 17 войника, ранени — 201 и безъ вестъ пропаднали — 8 войника.

*

Отъ 27-и до 31-и октомврий 2/5-а бригада остана на линията, която заемаше на 26-и сѣщия месецъ. Доста изморена отъ досегашнитѣ действия и застанала срещу единъ по-многоброенъ и добре укрепенъ противникъ, тя не бѣше въ състояние по-нататѣкъ сама да настѣпи къмъ Гиляне — Прищина. Това, прочие, добре виждаше и по-горното командуване, и затова, следъ като се освободиха частитѣ, които бѣха заети къмъ Мековецъ, фронтѣтъ срещу Гиляни и Качанишкия проходъ (1/3-а бригада) бѣ засиленъ, а операцията бѣ подпомогната и съ действия презъ южнитѣ сръбски планини въ югозападна посока.

Презъ днитѣ отъ 26-и до 31-и октомврий по фронта на бригадата се развиваха слаби артилерийски и обикновени патрулни действия отъ дветѣ